

[Minister Lise Østergaard]

at man søger en speciel propagandavirkning i forbindelse med de øjensynlige vanskeligheder, som SF har haft med opstillingen til valg til Europa-Parlamentet især i forhold til de andre venstrefløjupartier og folkebevægelsen. Ikke mindst her op til kommunevalget ville det være rart at camouflere et nederlag i dette spørgsmål. Det er den mest indlysende forklaring på forslaget fremsættelse, for det ville i øvrigt være vanskeligt at se nogen mening i, at et parti, som åbenbart føler så megen modbydelighed ved direkte valg til Europa-Parlamentet, skulle ønske det samme overført til det nordiske arbejde.

Til slut vil jeg sige, at den fremgangsmåde, som SF har valgt med sit forslag til folketingsbeslutning, er forkert. Forslaget vedrører Nordisk Råds status, og dersom denne skal ændres, må et ønske herom udspringe fra Nordisk Råd selv. Det tilkommer ikke nogen af de nationale regeringer at tage initiativ hertil.

Regeringens holdning til forslaget er da den, at dersom der skulle vise sig at være tilstrækkelig stor interesse blandt Nordisk Råds parlamentarikere for indførelse af direkte valg til Nordisk Råd – og for mig at se er der intet, der i dag tyder på det – vil vi naturligvis ikke lægge nogen hindringer i vejen for det, men regeringen er ikke indstillet på selv at tage initiativ til at foreslå retsgrundlaget for Nordisk Råd ændret.

Robert Pedersen (S):

Alle initiativer, som sigter imod at gøre det nordiske samarbejde mere omfangsrigt og mere dybtgående, kan på forhånd vente tilslutning i den socialdemokratiske gruppe. Nu er det imidlertid således, at det af hr. Gert Petersen rejste spørgsmål mere vender sig mod formen end mod indholdet. Der bliver unægtelig ikke flere arbejdsopgaver, mere mening eller mere dybde i det nordiske samarbejde, fordi man indfører direkte valg, og vi sidder også i gruppen med en fornemmelse af, som fremhævet af minister Lise Østergaard, at de talrige henvisninger til EF betyder, at formålet er et andet. Det er dette at få en diskussion i gang om de direkte valg til EF, og det er efter vores bedste overbevisning en akademisk og ubetydelig diskussion.

Vi vil gerne drøfte spørgsmålet i udvalget, men det vejer for os meget tungt, at da selve

problematikken blev rejst den 11. februar 1972 af hr. Stetter som formand for Nordisk Råd, kunne aviserne meget lakonisk skrive, at forslaget blev mødt med iskold tavshed; der var ingen, der fandt det værdigt at kommentere. Og under den netop afsluttede session har jeg prøvet at drøfte spørgsmålet med nordiske kolleger, og jeg kan sige, at ingen kollega i de nordiske lande ønsker at indføre direkte valg, så selv om vi kunne blive enige i vores udenrigsudvalg, ville det ikke kunne nyde støtte og fremme andre steder. Derfor tror jeg ikke, ideen er kommet op for at leve.

Jørgen Junior (FP):

At der er tale om en død sild, er der vel egentlig ikke nogen der i tvivl om. Der er ikke nogen som helst begrundelse for dette forslag. Det er sjældent, jeg kan erklære mig nogenlunde enig med socialdemokratiets ordfører, men det kan jeg i dette tilfælde.

Vi kan under ingen omstændigheder gå ind på at spille ret megen tid på det her. Der er heller ikke noget ønskværdigt i det, man lægger op til, selv om der var et rimeligt og realistisk grundlag for at indføre direkte valg til et fælles nordisk parlament. Vi mener ikke, der vil være nogen som helst begrundelse for at prøve at føre en gang skygeboksning mod EF på den måde, der er lagt op til her. EF-Parlamentet er én ting. Det skal forsøge at løse nogle reelle, konkrete opgaver, dog endnu ikke i parlamentsform. Om det nogen sinde kommer til det, det er vel endda tvivlsomt. Men Nordisk Råd, denne på mange måder positive og rare, hyggelige og gode, og man kan sige så mange velmenende ting om nordisk samarbejde, denne institution, som er fuldstændig overflødig i dag, skulle vi nu have direkte valg til. Det er efter min mening ganske absurd. Vi går imod det. Vi vil gerne have nordisk samarbejde, vi vil gerne have samarbejde med nabolande, og vi er glade for, at der er gode kontakter mellem venligsindede lande, men at prøve at puste det her op til noget, der skulle være en fjerderangs efterligning af et Europa-Parlament, der endnu ikke findes, og som endnu ikke fungerer i den skikkelse, som overhovedet et parlament skal fungere i, virker fuldstændig absurd.